

Dem: Rent formelt må en jurist stå som innsender av
Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014
Solfner Ole Lange,
Ullevåsen 102 A,
Telefon 467143, Oslo

Dokl'r vedr. anke til H.R.
- mndet er jeg - E.S.;
som er forfatteren av alle
mine innlegg i ankesaker.
Denne sak, er nærmest et utkast, men
i full overensst. med de renskrevne dokl'r.

Høyesteretts kjøremålsutvalg,
Oslo tinghus,
O s l o .

115555 E.S.

Ankesak nr. 51/63: Anke fra Byvord Styren over Eidsivating lagmanns-
retts dom av 1. desember 1962 i sak mellom henne og Staten v/
Justisdepartementet.

Kjøremålsutvalgets brev av 9. 4. 1963 ble som kjent
først den 23. april kl. 3-3/4 eftm. forkynnt for meg i mitt hjem
"Vestby", Finstadbru, av lensmannen i Aurskog og Blaker.

Min helbred etter mitt kuropphold er desverre fortsatt
lite tilfretsstillende p.gr.a. hjertebesværsligheter i forbindelse
med den angina pectoris som innesperringen som pasient på Åkeberg-
veien kretsfengsel for kvinner resulterte i. Jeg må derfor for nerv
fatte meg i større korthet med besvarelsen av ovennevnte brev enn
jeg ellers kunne ønsket i denne for meg livsviktige sak.

I tilsvar til det av Høyesteretts kjøremålsutvalg reiste
spørsmål om helt eller delvis å nekte anken fremmet til Høyesterett
i samsvar med bestemmelsene i tvistemålslovens § 373, 3die ledd nr.
1 og 2, skal jeg tillate meg å anføre:

I.

Jeg ønsker Høyesteretts avgjørelse av spørsmålet, om
det i rettsstaten Norge vil bli tillatt praktisert å fengsle en
samfunnsborger uten lov og dom gjennom 1-3/4 år, t.o.m. under vare-
tekt som i mange måneder ikke er dekket av rettens fengslingskjen-
nelse. Og videre: -

Hvem skal stå ansvarlig, når varetektsfengsen blir alvor-
lig syk og etterhvert invalidisert for livet, fordi hun ulovlig og
med grusom kynisme overføres fra konsentrasjonsleiren Breåtveit -
under foregivende av å skulle løslates for å komme hjem til sine
barn til Jul, hvilket hun hadde fått tilsagn om av sin etterforsker
kort tid iforveien - og så isteden blir truet inn i en politibil og
kjørt til Åkebergveien kretsfengsel for kvinner, hvor hun blir holdt
innesperret i strengt, ensomt fengsel i mere enn ett år - fremdeles
uten lov og dom! Da jeg omsider ble løslatt var jeg et menneske-
vrak som tiltrengte øyeblikkelig hjelp.

Som en liten "randbemerkning" som kan gi grunn til reflek-
sjoner omkring den foreløpige frikjennelse av Staten og Statens
ansvar i den her reiste sak, viser jeg til et innlegg den 9. april
sistl. i N.R.K.: "Ti år uten Stalin", i hvilket spesielt e t t
u f r a v i k e l i g s t a n n p u n k t i "Vesterlandenes juri-
diske praksis" blir fremhevet: "Den anklagede er ? anse som

uskyldig - helt til hans skyld er bevist". Videre refererer jeg fra Aftenpostens morgenr. den 30. april sistl., side 6 øverst: "Sør-afrikanske jurister fordømmer straffeloven. Erklærer at den opphever en samfunnsorden bygget på lovens grunn. - - - - - Politiets adgang til å holde folk fengslet uten lov og dom, er i strid med de grunnleggende bestemmelser i enhver straffelov i ethvert sivilisert land". (Uthevelsen gjort av undertegnede).

At det av Kjøremålsutvalget under behandling av min anke-erklæring til Høyesterett er reist spørsmål om evtlt. å nekte anken fremmet, kommer ikke som noen overraskelse for meg, tiltalen for min overbevisning om at den av meg innsendte anke til Høyesterett må ha alle forutsetninger for å føre frem, idet den klar gir uttrykk for det eklatante rettsbrudd, den underkjenning av en sivilisert rettspraksis, som Norge som kulturstat går inn for og overfor verdens øvrige kulturnasjoner som en selvfølge sier seg å praktisere.

Til belysning av de tre første linjer i dette siste avsnitt vil jeg tilføye: Min ankenotpart Regjeringsadvokaten har ved sin prosessfullmektig, høyesterettsadvokat T. Lange-Nielsen, ~~for alle retter forlangt~~, at jeg skal tape saken og ilegges alle sakskostnader, og at jeg skal nektes å føre saken videre. Jeg kan meddele at etter at lagmannsrettens dom var fallt ble det fra en anonym kilde - etter sigende fra "høyeste, best informerte hold" -, betydet meg at jeg ikke måtte innanke saken for Høyesterett, fordi det vilde være nytteløst: Det var nemlig på forhånd avgjort at saken ikke skulle vinnes, fordi det var en prinsippsak!

Intet under da, at Regjeringsadvokaten v/ Hørdvokat Lange-Nielsen ikke har skydd noe middel - ~~for å bringe saken "frelst i havn" for sin oppdragsgiver. Man har til overflod ikke undsett seg for å godta dokumenter med "hemmelige opplysninger" i sin ødeleggelssaksjon mot meg, - hvilke opplysninger det med velberådd hu og av lett forståelige grunner aldri er blitt gitt meg anledning til å gjøre meg kjent med.~~ ~~for å bringe saken "frelst i havn" for sin oppdragsgiver. Man har til overflod ikke undsett seg for å godta dokumenter med "hemmelige opplysninger" i sin ødeleggelssaksjon mot meg, - hvilke opplysninger det med velberådd hu og av lett forståelige grunner aldri er blitt gitt meg anledning til å gjøre meg kjent med.~~

Der er i det hele tatt gjennom hele saksoplegget - både i Byretten og i Lagmannsretten fra Regjeringsadvokaten v/ Hørdvokat Lange-Nielsen ført et nærings i forbindelse med ~~anaken~~.

~~interiør~~ personlige angrep på, og discriminerings av min person som skal stå like.

Det er min faste tro at den av meg innleverte anke i sin helhet må bli fremmet til behandling i Høyesterett idet det for meg står som utenkelig at Norges Høyest Anvendelige Høyesterettsdommere vil la seg influere av noe maktsprog som intet har med lov og rett å gjøre. Hvis et slikt maktsprog mot enhver formodning tas tilfølge og effektueres, da vil en slik rettsskandale bli stemplet for all fremtid som en klar krenkelse av grunnleggende menneskerettigheter og rettsprinsipper.

II.

Bem!
I min besvarelse av pkt. I har jeg så fyldestgjørende som mulig for nærv., pekt på den alminnelig anerkjente rettspraksis i alle siviliserte land, i motsetning til den dom som Ridsivating lagmannsrett har funnet frem til. Kjennsgjerninger av denne art i forbindelse med de sakkyndiges konklusjoner som er i full overensstemmelse med hverandre (konfr. fra dommen s. 24: "det er for lagmannsretten - ved de sakkyndiges uttalelser - blitt på det rene at fru Styrens invaliditet skyldes den langvarige varetekt"), burde ha fritatt meg for videre arbeid med å vekke gehør og få min rett i all rettferdighets navn.

~~I denne sak står domspraksis og dom i et bemerkelsesverdige motsattningsforhold, og grunnen til dette er å finne i de sakkyndiges egne kenne av til fordel for styren, og derfor i hovedsak, - som lagdommerne har funnet i mitt høye seg for, tiltrøst ved den lette forståelige usikkerhet som gir seg tilkjennegjennom refleksjoner de gjør seg omkring sykdommen og dets rettslige. (Kfr. dommens side 14 fra de ovenfor nevnte) -~~

Den næsten ubegrensede uangripelighet som i rettsaker "de skytter" de sakkyndige, gjør at de uten nevneverdig risiko kan la seg utnytte av maktsproget pengeinteresser, og at dette kan få de mest ulykkelige konsekvenser for den eller dem uretten rammer, har den senere tid hatt triste eksempler på.

Om dette forhold uttalte jeg meg i min prosedure under hovedforhandlingen - i ordrett gjengivelse: "Når min ærede motpart fant for godt å trekke inn og personlig behandle de sakkyndiges erklæringer, og herunder på en infamerende måte vis å vis min person søkte å bagatellisere eller t.o.m. å bortforklare den under Varetektsfengslingen stadig tiltagende sykdom og invaliditet, så er også dette etter min oppfatning en utillatelig discriminerings

av et medmenneske, særlig i betraktning av den måte den ble gjennomført på. Det er meget små sjanser man får til å kunne forsvare seg mot en så vel planlagt, like dyktig som usannferdig intrigespill.

Overlege Hognes neglisjering av diagnoser i forbindelse med legeundersøkelser fra en flershet av leger, som i lengere eller kortere tid har behandlet meg, er bemerkelsesverdig. Han har således benyttet seg av en legejournal v/ reservelege Schartum Hansen, hvilken journal jeg ikke kan godkjenne som korrekt. Den står i direkte strid med diagnosen reservelege, dr. Thingstad gir i sine legeuttalelser, og det var reservelege Thingstad som under hele mitt opphold på Bærum sykehus behandlet meg.

Fengselslegen konstaterte at jeg led av arthritt, like etter sykdommens oppståen i fengslet. Hun foretok - som jeg meddelte

*) med avveks-
lende frynser
og feber, og

byrettssaken - ingen undersøkelser i den anledning, - hun lot meg bli liggende med mine smerter uten å hjelpe meg. Senere har bl.a. følgende leger stillet diagnosen polyarthritt:

Petter Borch Glæver,
Harry Schive, som oppå stiller diagnosen "infeksiøs giktfeber")
Gerd Schive,
Arnold Falch,
Ragnvald Vinje Spockeli,
Gunnar Guldahl,
Odd Solem,
Haakon Uggedal.

Som følge av den giktfeber jeg fikk i fengslet ble mitt hjerte angrepet - jeg fikk angina pectoris. Denne hjertesykdom er konstatert hos meg av følgende leger, alle hjertespesialister o/ell spesialister i indremedisin:

Overlege Joachim Arnesen,
J. Dunker & Arntsen,
overlege R. Thingstad,
professor Ole Storstein.

Jeg har i alle år siden varetektsfengslingen stadig måttet bruke nitroglyserin og cardal (cardal inneholder også nitroglyserin). Det er farlig for pasienter, som ikke har angina pectoris å gi bruk av disse medisiner, og overlege Arnesen uttalte under byretts-saken som vitne, at han forordnet disse medisiner kun til bruk mot angina pectoris.

Som kjent spiller det psykiske befinnende hos hjerte-pasienter en viktig rolle. Jeg refererer fra en legeattest, utstedt 13/8 f.å. av min nåv. lege, Even Hval, Bjørkelangen: Ad. fru Øyvold Styren -----. Ovennevnte hadde giktfeber 1946 og var så sterkt invalidisert i flere år at hun gikk med krykker. Hun har senere hatt angina pectoris - (brystkramp) og må stadig bruke medisiner. Hun tåler ikke anstrengelser, psykiske påkjenninger eller kuldepåvirkninger. Hun er også betydelig deprimert over sin tilstand, og må fremfor allt undgå psykisk press og psykiske belastninger."

I de påfølgende måneder hadde jeg flere anfall av angina pectoris og min helbredstilstand er blitt forværret, nettopp p.gr.a. "psykisk press og psykiske belastninger", så jeg i mars mnd. i år måtte inn til kurbehandling. Av "Kurbadet"s lege, dr. Gerd Gilje, ble jeg sendt til undersøkelse til Rikshospitalet, til spesialisten nuv.professor Ole Storstein. Dr. Even Hval har fra professor Storstein, gjennom dr. Gerd Gilje, mottatt følgende diagnose:

"Ved undersøkelse av Øyvor Styren, f. 3/3 1893 finnes moderat adipositas, God hudfarge. BT 150/90 P 72 reg. Normalt funn ved hjertet, lunger og abdomen. Urin normal. Hglt 12,6 g. % S R 23 mm. Ekg. viser venstre retardasjon type 1. Cholesterol 285 mg. %.

Hun har en angina pectoris og tilrådes å fortsette med Nitroglycerintabletter samt Cardal som tidligere."

Et for meg viktig vittne - bestyrerinne ved Kretsfengslets kvinneavdeling dengang - frk. Anna Svendsen - møtte ikke i retten, angivelig grunnet sykdom.

Det ble påvist i retten, at vittne nr. 3 avga et uriktig vitneprov. Dette vitne tas allikevel til inntekt av regjeringsadvokatens fullmektig i hans anketilsvar til Høyesterett.

p. t. Oslo 20/5-1963.

E r b ø d i g s t

Øyvor Styren (sign.)

P.S. Jeg tør gjøre oppmerksom på at fru Inge Jørgensen ved Høyesteretts kontor i telefonsamtale lørdag 18. mai har gitt meg utsettelse med innlevering av nærværende svarbrev til mandag den 20.mai. Brev med bekreftelse av telefonsamtalen ble sendt Høyesteretts Kjæremålsutvalg den 18. mai.

D. u. s.

Alexander L a n g e (sign.)

(Alexander Lange)

Ullevålsvn. 102 A, Oslo.

Telefon nr. 467143.